

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) > [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Italy](#) >

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Włochy

Włochy

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd niższego rzędu (*tribunale*) w okręgu, którego sporządzono dokument urzędowy; sąd rozpoznaje sprawę w składzie jednoosobowym.

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Prezes sądu niższego rzędu, w którego okręgu znajduje się miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu dłużnika albo statutowej siedziby dłużnika, jeżeli jest on osobą prawną. Jeżeli nie można ustalić miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu dłużnika we Włoszech, bądź też siedziby osoby prawnej we Włoszech, uprawnionym organem jest prezes sądu niższego rzędu dla m. st. Rzymu (*Tribunale di Roma*).

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Włoskie prawo pozwala na pozyskiwanie informacji o rachunkach bankowych w drodze wyszukiwania elektronicznego. W szczególności, prezes sądu może umożliwić urzędnikowi sądowemu dostęp (drogą elektroniczną) do informacji zgromadzonych w bazach danych organów sektora publicznego (w szczególności do rejestru rachunków otwartych u podmiotów świadczących usługi finansowe oraz do baz danych organów zabezpieczenia społecznego) w celu uzyskania wszelkich istotnych informacji. Dotyczy to także powiązań pomiędzy dłużnikiem a instytucjami kredytowymi, inwestorami lub mocodawcami. W razie nieprawidłowego działania rozwiązań technologicznych urzędnik sądowy może uzyskać informacje bezpośrednio od danych podmiotów.

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd w składzie, do którego należy sędzia, który wydał nakaz zabezpieczenia dowodów. Sędzia, który wydał kwestionowaną decyzję nie może być częścią składu sędziowskiego.

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

Za odbiór i przekazywanie dokumentów oraz za powiadomienia o dokumentach i doręczanie dokumentów odpowiedzialny jest:

- a) urzędnik sądowy w sytuacjach opisanych w art. 23 ust. 5 rozporządzenia;
- b) sekretariat sądu, który wydał nakaz zabezpieczenia dowodów w sytuacjach objętych art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 6, art. 25 ust. 3 i art. 36 ust. 5 rozporządzenia;
- c) sekretariat sądu odpowiedzialnego za egzekucję w sytuacjach przewidzianych w art. 27 ust. 2 rozporządzenia;
- d) sekretariat sądu właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika w sytuacjach przewidzianych w art. 28 ust. 3 rozporządzenia;
- e) wierzyciel w sytuacjach przewidzianych w art. 23 ust. 3 pkt 2.

Jeżeli nakaz zabezpieczenia został przekazany przez państwo członkowskie inne niż Włochy, w okolicznościach, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3, art. 23 ust. 6 i art. 25 ust. 3 sądem właściwym dla egzekucji nakazu zabezpieczenia jest sąd powszechny (zob. art. 50 lit. f)).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd powszechny właściwy dla miejsca zamieszkania osoby trzeciej (art. 678 kodeksu postępowania cywilnego (*codice di procedura civile*)), działający zgodnie z przepisami o zajęciu wierzytelności osób trzecich, po doręczeniu dokumentów dłużnikowi zgodnie z art. 28 rozporządzenia.

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Rachunki wspólne oraz rachunki powiernicze, które mają więcej niż jednego właściciela, mogą podlegać nakazowi zabezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do proporcjonalnej części majątku należącej do dłużnika. Zakłada się, że części należne posiadaczy rachunków są równe, o ile nie udowodniono, że jest inaczej.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Na podstawie art. 545 i 671 włoskiego kodeksu postępowania cywilnego spod zajęcia zwolnione są:

- a) świadczenia alimentacyjne, chyba że służą do zapewnienia utrzymania, ale wyłącznie w przypadku uzyskania zezwolenia prezesa sądu lub sędziego wyznaczonego przez sąd i wyłącznie w odniesieniu do części określonej w nakazie wydanym przez sąd;
- b) świadczenia wypłacane przez organizacje dobroczynne i dodatki dzienne wypłacane osobom uznanym za ubogie oraz płatności z tytułu urlopu macierzyńskiego, zdrowotnego lub koszty pogrzebu należne od funduszy ubezpieczeniowych, organów zabezpieczenia społecznego oraz instytucji dobroczynnych;
- c) kwoty należne od osób prywatnych z tytułu płac, wynagrodzeń lub innych płatności związanych ze stosunkiem pracy, w tym kwoty należne z tytułu zwolnienia, mogą zostać zabezpieczone na poczet płatności alimentacyjnych w zakresie określonym zezwoleniem prezesa sądu lub wyznaczonego sędziego; zabezpieczeniu podlega do jednej piątej wartości tych kwot; jednoczesne zajęcia wynikające z połączenia podstaw wspomnianych powyżej nie mogą przekraczać połowy tych łącznych kwot;
- d) renta dożywotnia, jeżeli jest zwolniona z opłat, w przypadku gdy istnieje przepis, że nie podlega ona nakazowi zabezpieczenia lub zajęciu wykraczającym poza niezbędne potrzeby wierzyciela;
- e) kwoty należne od ubezpieczyciela ubezpieczonemu lub uposażonemu z tytułu umowy ubezpieczenia z zastrzeżeniem, w odniesieniu do opłaconych składek, przepisów dotyczących odwołania czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli oraz zgłaszania, uwzględniania i zmniejszania darowizn (*alla collazione, all'imputazione e alla riduzione delle donazioni*).
- f) kwoty należne z tytułu emerytur, płatności odpowiadających emeryturom oraz innych świadczeń emerytalnych, z założeń, że zabezpieczeniu podlega wyłącznie kwota odpowiadająca maksymalnej wysokości

miesięcznego dodatku socjalnego plus połowa tej kwoty i że kwota przekraczająca tę sumę może zostać zabezpieczona w granicach ustanowionych w lit. c) i d);

g) fundusze specjalne przeznaczone na zasiłki i pomoc socjalną ustanowione przez przedsiębiorcę, w tym bez składek pracowniczych, w przypadku gdy obejmują one kwoty wpłacone przez wierzycieli lub pracowników przedsiębiorcy;

Prawo stanowi również, że kwoty należne z tytułu wynagrodzeń i innych płatności związanych z zatrudnieniem lub pracą, w tym płatności z tytułu zwolnień oraz płatności emerytalnych oraz zasiłków odpowiadających emeryturom lub innym świadczeniom emerytalnym przelane na rachunek bankowy lub pocztowy dłużnika, mogą podlegać zabezpieczeniu powyżej kwoty stanowiącej trzykrotność zasiłku socjalnego w przypadku gdy zasilenie rachunku miało miejsce przed wydaniem nakazu zabezpieczenia; w przypadku gdy zasilenie rachunku ma miejsce z datą lub po dacie wydania nakazu zabezpieczenia, kwoty te mogą podlegać zabezpieczeniu w granicach określonych w ust. 3, 4, 5 i 7 oraz przepisach szczególnych ustawy.

Do dłużnika należy wykazanie, że roszczenie podlega zwolnieniu z nakazu zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Co do zasady, depozytariusz majątku objętego nakazem zabezpieczenia, tj. bank w przypadku rachunku bankowego, jest uprawniony do żądania opłaty z tytułu zabezpieczenia i przechowywania majątku; wysokość tej opłaty ustala się zgodnie z obowiązującymi stawkami lub stawkami, które zwykle mają zastosowanie w podobnych przypadkach, doliczając zwrot udokumentowanych kosztów niezbędnych do przechowania majątku. Są to koszty poniesione w związku z doręczeniem oświadczenia, o którym mowa w art. 25 rozporządzenia.

Stroną zobowiązaną do uiszczenia tej opłaty jest (tymczasowo) wnioskodawca. Sąd podejmuje decyzję, którą ze stron należy ostatecznie obciążyć kosztami.

Przekazanie informacji dotyczących rachunków na podstawie art. 14 nie stanowi uzasadnienia dla nakładania przez banki opłat za tę usługę. Zgodnie z prawem krajowym banki mają obowiązek aktualizować archiwa, z których we Włoszech można uzyskać informacje dotyczące rachunków bankowych na mocy art.14 rozporządzenia.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Bez uszczerbku dla opłat sądowych należnych na podstawie art. 42 rozporządzenia (UE) nr 655/2014, rozpatrzenie oraz wykonanie nakazu zabezpieczenia, o wydanie którego złożono wniosek we Włoszech, wymaga uiszczenia opłat z tytułu sporządzenia odpisów dokumentów z postępowania sądowego oraz opłat należnych urzędnikom sądowym z tytułu doręczenia dokumentów.

Opłaty za sporządzenie odpisów określono na podstawie tabeli w załączniku 7 do dekretu prezydenckiego nr 115 z dnia 30 maja 2012 r. „Skonsolidowane przepisy i regulacje dotyczące opłat sądowych” (*Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in tema di spese di giustizia*).

W przypadku opłat należnych z tytułu doręczenia dokumentów, należy dokonać rozróżnienia, czy dokumenty zostały doręczone bezpośrednio adresatowi przez urzędnika sądowego czy przesłane pocztą. W pierwszym przypadku należy pokryć koszty podróży urzędnika sądowego na podstawie art. 27 wspomnianych wyżej skonsolidowanych przepisów, obliczone zgodnie z art. 35 tychże i z uwzględnieniem wartości odniesienia, które aktualizowane są każdego roku dekretem ministra sprawiedliwości. W drugim przypadku zamiast kosztów podróży należy pokryć koszty doręczenia pisma. W obu przypadkach – tj. doręczenia do rąk własnych adresata oraz dostarczenia przez pocztę – należna jest opłata określona w art. 27 oraz obliczona na podstawie art. 34 przepisów skonsolidowanych. Jeżeli doręczenie powinno nastąpić bezzwłocznie, zgodnie z art. 36 skonsolidowanych przepisów wzrasta zarówno wysokość opłaty, jak i koszty podróży.

Zob. artykuły wspomniane wyżej oraz załącznik 7 do dekretu prezydenckiego nr 115/2012, dostępne pod [linkiem](#).

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie istnieje wykaz kolejności wykonania krajowych nakazów zabezpieczenia.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

Sąd powszechny w składzie jednego sędziego. W przypadku procedury, o której mowa w art. 34 rozporządzenia, właściwość ma sąd właściwy dla miejsca, w którym dłużnik będący osobą trzecią ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek odwoławczy do sądu powszechnego w składzie kolegiальnym można wnieść na podstawie art. 33, 34 i 35 rozporządzenia. Termin na wniesienie środka odwoławczego wynosi piętnaście dni; biegnie on od dnia wydania nakazu przez sąd, powiadomienia o nim lub doręczenia, w zależności które z tych wydarzeń miało miejsce wcześniej.

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Standardowa kwota opłaty różni się w zależności od rodzaju postępowania i wartości sprawy.

W szczególności:

1. w przypadku postępowań prowadzonych na mocy art. 21 i art. 37 rozporządzenia standardowa opłata wynosi 98 euro w przypadku wyroków sądu, 147 euro w przypadku odwołań oraz 196 euro w przypadku orzeczeń sądu kasacyjnego.

2. w przypadku postępowań prowadzonych na mocy art. 8, art. 33 i art. 35 rozporządzenia standardowa opłata wynosi:

- a) 21,50 euro, gdy wartość postępowania nie przekracza 1 100 euro;
- b) 49 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 1 100 euro, ale nie przekracza 5 200 euro;
- c) 118,50 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 5 200 euro, ale nie przekracza 26 000 euro;
- d) 259 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 26 000 euro, ale nie przekracza 52 000 euro oraz w postępowaniach cywilnych o nieokreślonej wartości;
- e) 379,50 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 52 000 euro, ale nie przekracza 260 000 euro;
- f) 607 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 260 000 euro, ale nie przekracza 520 000 euro;
- g) 843 euro, gdy wartość postępowania przekracza 520 000 euro.

3. W przypadku postępowań prowadzonych na mocy art. 34 rozporządzenia standardowe opłaty wynoszą:

- a) 43 euro, gdy wartość postępowania nie przekracza 1 100 euro;
- b) 98 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 1 100 euro, ale nie przekracza 5 200 euro;
- c) 237 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 5 200 euro, ale nie przekracza 26 000 euro;
- d) 518 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 26 000 euro, ale nie przekracza 52 000 euro;
- e) 759 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 52 000 euro, ale nie przekracza 260 000 euro;
- f) 1 214 euro, gdy wartość postępowania jest wyższa niż 260 000 euro, ale nie przekracza 520 000 euro;
- g) 1 686 euro, gdy wartość postępowania przekracza 520 000 euro.

4. W przypadku postępowań prowadzonych na mocy art. 14 rozporządzenia standardowa opłata wynosi 43 euro.

Koszty są należne na początku postępowania, w chwili wniesienia odwołania.

Ponadto należna jest zaliczka na poczet opłat, diet za czas podróży i kosztów przesyłek pocztowych związanych z doręczeniem dokumentów na wniosek przedstawiciela urzędu w ryczałtowej wysokości 27 euro.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Akceptowane są wyłącznie tłumaczenia na język włoski.

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.